

Slike Ele Puharić „Neretva“ i „Osejava“, također žele zadržati ljeto. Figure kupača, silueta palme, razliveno more i nebo u zalasku, komplementarni parovi žute i ljubičaste, plave i narančaste, sve to podsjeća na razglednicu s ljetovanja. Ela slika brzo i impulzivno, u želji da zadrži svježinu prvog dojma, a transparentna, lažurna boja stvara tanke premaze i rastače figurativni prizor, traži vlastite tokove. U pastelnom pejzažu, kroz razgranate krošnje u prvom planu, prepoznamo usjek uvale i more u dubini, no prizor se razlijeva, voda ponire, nismo više sigurni što je to u što gledamo, treba li tražiti motiv, ili je dovoljno prepustiti se gesti, materijalnosti, boji, površini slike.

Ela Puharić- OSEJAVA
ulje na platnu, 193 x 137 cm, 2025.
rad je nastao na kolegiju slikarstva pod
mentorstvom izv.prof.art. Alana Alebića

Ponirući tragom vodene bujice, ispod površine, dublje u podzemlje, tamo gdje svjetlosti više nema, dospjet ćemo u špilju, i to, ni više ni manje, u pomaknutu verziju mitske Platonove pećine koju je u formi stop animacije kreirala Janis Beletić koristeći se tehnikom slikanja uljem na plek-siglasu. U začudnom podzemnom prostoru obitavaju kožnata slijepa bića indikativnog imena čovječja ribica, odnosno „Proteus“. Obzirom da su pokriveni slojevima tla i kamena, osjetilo vida im je zakrčljalo, zaboravljeno, a ponašanje zadano. Ipak, jedno od tih čovječjih bića kreće svojim putem, sažima cijelu jednu evoluciju, otvara kapke i suočava se sa svijetom, kakav god on bio. Buđenje.

Janis Beletić- PROTEUS
stop-motion animacija, 2:18 min, 2023.
završni rad, mentor: doc.art. Sanjin Stanić,
Antonija Veljačić, asist.

Mirna Kutleša, 2025

Izložba je dio programa *ART- LAURUS 2025*. Umjetnička organizacija P.A.L.
Program je financiran sredstvima Općine Lovran, Ministarstva kulture i medija RH i PGŽ-a.

Radno vrijeme:
utorak, srijeda, petak: 17 - 20h
četvrtak, subota: 10 – 13h
nedjelja, ponedjeljak: zatvoreno

Skupna izložba alumni studenata u selekciji doc.art. Mirna Kutleša,
katedra za slikarstvo Akademija primjenjenih umjetnosti u Rijeci

DRUGA KOŽA

*Miriam Bajčić / Janis Beletić / Anita Kos
/ Filip Novak / Iva Pavlinić / Ela Puharić*

Galerija Laurus,
Trg Slobode 14, Lovran

21.10. – 11.11.2025.

DRUGA KOŽA

... sve ono prisno, što pristaje poput rukavice, kao saliveno i postaje dio nas.

Izložba okuplja radove šest mladih umjetnika, troje alumni i troje studenata Akademije primijenjenih umjetnosti u Rijeci. Svima im je zajedničko slikarstvo kao primarni medij izražavanja, iako među radovima koji su predstavljeni, osim klasičnih slika na platnu, imamo i animaciju, objekt i oslikanu keramiku. Ali i kod tih je radova prvenstveno izražena logika slikarske površine. Ta je površina, poput druge kože, osjetljiva na senzacije i služi komunikaciji s vanjskim svijetom. Ona je opna koja postoji na razmeđu naše unutrašnjosti i svega ostalog. Omata nas i odvaja od svijeta, ali nas u njemu i predstavlja. Zaogrnuti slikom kao plaštem nosimo na njoj svoje snove, želje, sjećanja, strahove, sve od čega smo sazdani...

U radu „Dota“ Miriam Bajčić očituju se i zaštita i prisnost. Ona uzima poplun, uporabni predmet, a potom ga, kroz dugotrajan i ritualni proces te inicijacijski performans spavanja pod poplunom s budućim suprugom, transformira u objekt koji predstavlja njen ulog u buduću odnos. U igri istovremenog skrivanja i otkrivanja Miriam je poplun s njegove vanjske strane obilježila svojim intimnim trenucima i uspomena naslikanima na malim komadićima platna, kao znakovljem prepoznavanja na štitu, ili obiteljskome grbu, da bi se potom s druge strane popluna ugnijezdila u sigurnosti bračnog odnosa.

Miriam Bajčić- DOTA
ulje na platnu / šivanje / performans, 220 x 150 cm, 2024.
diplomski rad, mentor: izv.prof.art. Alan Alebić, dodatna
mentorica: prof.dr.sc. Nataša Lah

Anita Kos- LICEM PREMA DOLJE
ulje na platnu, 70 x 70 cm, 2024.

„Gnijezdo“ Anite Kos također je meko i udobno, privlačno. Ona nas sadržajem svojih vrsno izvedenih slika lako uvodi u san, no njeni popluni istovremeno imaju i otopljujuću težinu. Uspavana, usporena, gotovo ljepljiva atmosfera otkriva rastakanje svijesti, san iz kojeg se ne možemo, a možda i ne želimo probuditi. Kao što Anita sama kaže, san je prostor između života i smrti. Među jorganima su tek tragovi ljudske prisutnosti, a kada su figure prisutne lica su im zakrivena. Identitetske odrednice potisnute su suštinskim pitanjem biti ili ne biti? Na slikama Anite Kos postaje jasno da je naličje ugone i sigurnosti nelagoda i neizvjesnost i da su niti kojima je istakano naše postojanje fine i paučinaste, poput onih koje povezuju san i javu.

Pokrivamo se da bismo spavali i sanjali, ali i da bi se sakrili, umirili, odmorili i regenerirali. Iz istih se razloga ponekad okrećemo i prostoru prirode, ili vremenu koje je minulo, obilježeno čežnjom, nostalgijom ili idejom idiličnosti. Ruralni prizori na slikama Filipa Novaka evociraju i lice i naličje takvog prostora. Motivi domaćih životinja, čija pernata prisutnost ispunjava format slike poput perine, govore o suživotu iz potrebe i koristi. Slika „Pred hižom“ pogotovo uznemiruje površinu idiličnog seoskog života. Iako bi kuća mogla predstavljati toplinu i zaštitu doma, raspored elemenata na slici, golo stablo u prvom planu, osamljena izdvojena figura desno i ogoljenost prozora i fasade odaju tjeskoban dojam. Možda tome doprinosi i bjelina iz koje cijeli prizor izranja kao iz guste magle.

Filip Novak- PRED HIŽOM, ulje na platnu, 120 x 120 cm, 2025.

Iva Pavlinić- NESTAJANJE
keramički disk, engobe, Ø28 cm, 2025.
rad je nastao na kolegiju keramike
pod mentorstvom izv.prof.art. Dražena Vitlovića

Na sličan način iz bjeline izranjaju i likovi na oslikanim keramičkim diskovima Ive Pavlinić. No njihova praznina ne dolazi od magle, već od zaslepljujuće sunčeve svjetlosti, zaborava, „Nestajanja“. Prizori sa starih obiteljskih fotografija, kojima je izloženost svjetlu i vremenu progutala prostor i kontekst, prikazuju ljude kao otiske, sjene u pre eksponiranom zvizdanu. Kružni format kao i određena toplina koja proizlazi iz same prirode materijala, doprinose dojamu intimne povezanosti obiteljskog kruga. Želja da zadržimo blizinu, trenutak, gestu, ljeto, djetinjstvo dirljiva je i podsjeća na pijesak koji klizi među prstima.